

ليکوال: بيتلهيم والتينيكوس
انځورگر: برائن وامبي

دېره موده پخوا، يو ماشوم و
چې قاهر نومېدو. هغه په
خپل ټولگي کې اول نمره شو او
مور او پلار يې ورباندې وياړ
کاوه. خو قاهر ارمان درلوده
چې کاشکې هغه د لوبو کولو
لپاره يو ورور، يوه خور يا يوه
اهلي حيوان درلوده.

يوه ورځ هغه له خپلې مور
څخه پوښتنه وکړه، "آيا زه
بيرون لوږې کولای شم؟ ما
ټول سهار درس ويلي دي او
زه اوس له خپلو ملگرو سره
لوبېدل غواړم." مور يې
ځواب ورکړ، "سمه ده!
ولاړ شه، خو ځنډېره مه!"

د لوبغالي پر لور پر لار،
قاهر يو ناآشنا شي وليد. دا
يو کوچنی سپی و چې سپینې
او خړې پټې يې درلودې.
سپي په يوه سوري کې نښتی
و او هغه ډارېدلی و.
”اندېښنه مه کوه، زه تا ته
ضرر نه رسوم. زه به تا سره
مرسته وکړم.” قاهر وويل.

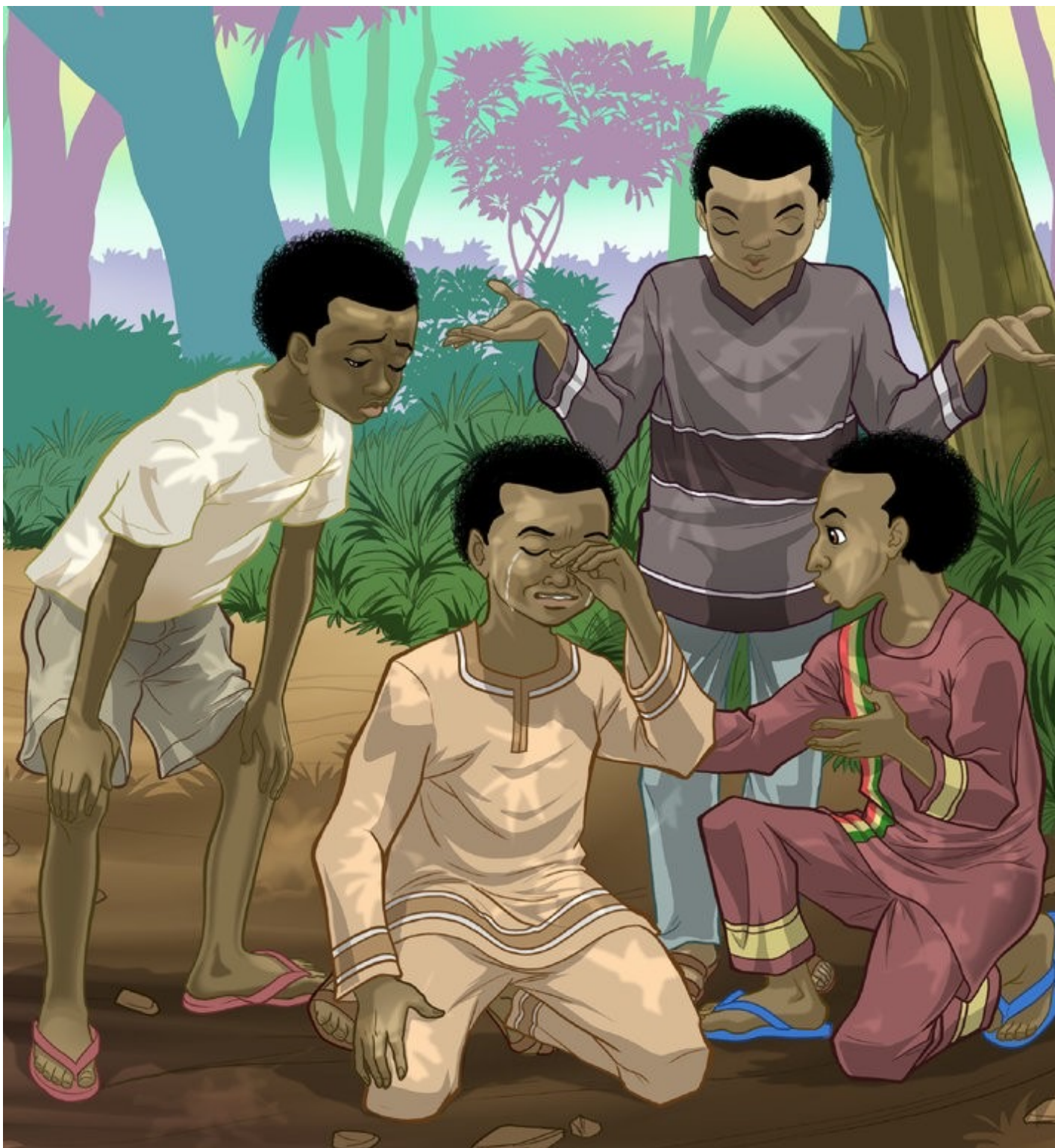
قاهر، سڀي سره له سوري څخه
په وتلو کي مرسته وکړه. هغه په
خوشحالي په غيا شو او د هلک
گېرچاپېره په نڅا شو او هغه پي
په ژبه خټلو. ”ته به زما سڀي
شي،“ قاهر په خوشحالي سره
وويل په داسي حال کي چې هغوي
د لوبغالي پر لور خپل تگ ته
ادامه ورکړه.

سپي په منډه منډه ډېره مخکې
ولاړ. کله چې د قاهر ملګرو سپي
وليد چې د هغوی پر لور په منډه
روان و، هغوی وويل، "ممکن دا
سپي خطرناکه وي. ښايي مونږ
وخوري." هغوی ډبرې
راواخيستې او کوچني سپي يې
ورباندي وويشت.
قاهر په منډه منډه روان و او
خپلو ملګرو ته يې چيغې وهلې
چې مه کوئ.

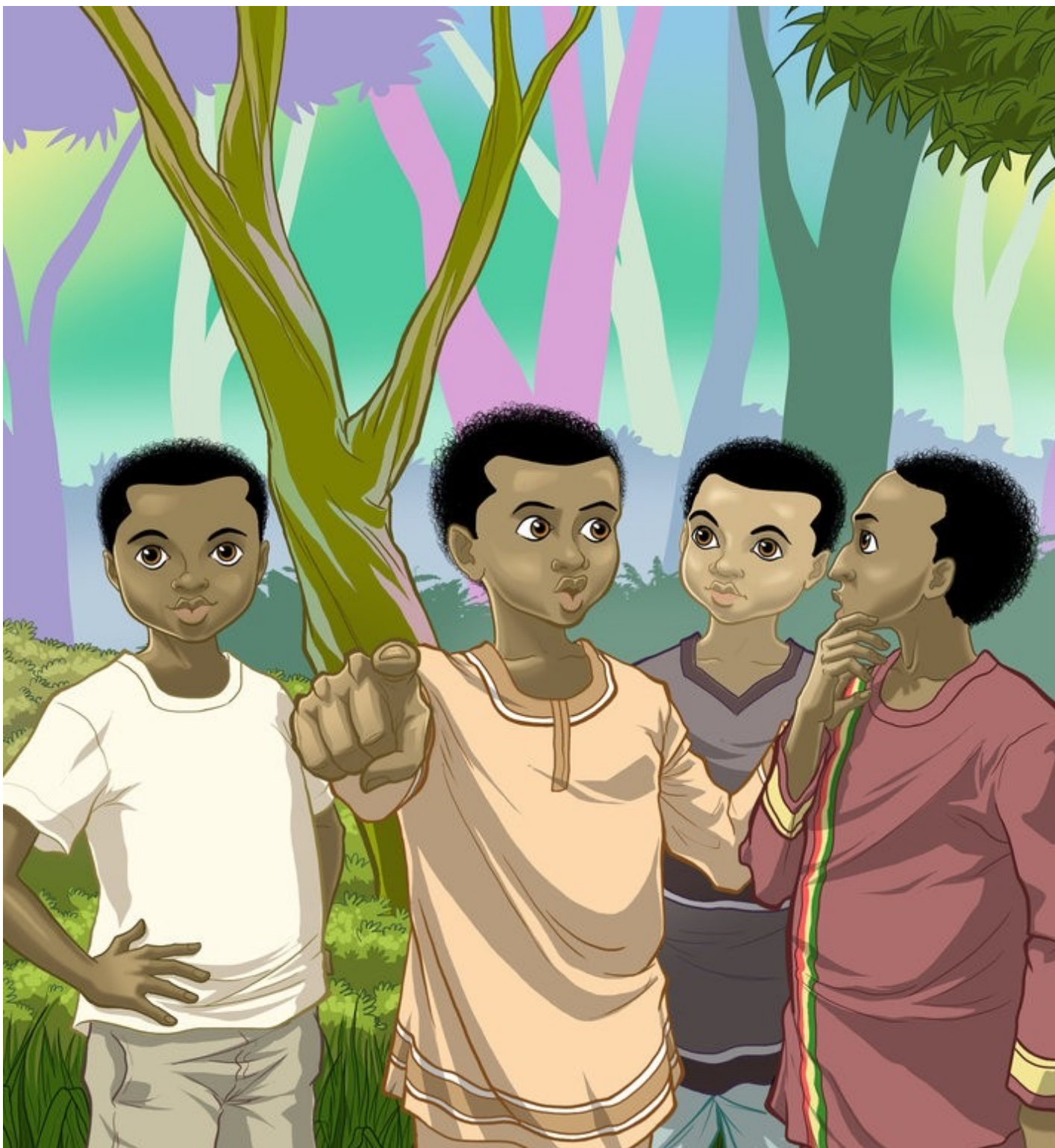
ملگرو د قاهر غر وا نه وربد.
کوچني سپي د خپل ژوند د
ژغورلو لپاره د امکان تر بریده
چټکه منډه ووهله. بیا هغه
له هلکانو څخه چې دی یې په
منډه کړی و، پټ شو. هغوی
و نه کړای شول چې سپي پیدا
کړي.

د قاهر ملگري ٻېرته لوبغالي
ته ستانه شول او هلته پي
قاهر وليد چي ژړل پي. ”خه
ستونزه ده؟“ يو ملگري
پوښتنه وکړه. ”تاسي زما سږي
پسې منډې وهلې!“ قاهر په
ژړا کي وويل. هغوي ټکان
وخور او وږي ويل، ”مونږ خبر
نه وو چي هغه ستا سږي و.
مونږ بخښنه غواړو. راځه چي
پيدا پي کړو.“

”اوس گٽه نه کوي. مونږ به هيڅ ڪله زما سڀي پيدا نه ڪرو.“ ڦاهر په نهيلي سره وويل. ”هو، مونږ به پي پيدا ڪوو. ڦاهره پاڻه، مونږ به ستا سڀي پيدا ڪوو. مونږ بايد نهيلي نه شو،“ هغه ملگرو، ڇي ده ته پي تسلي ورڪوله، وويل.

قاهر او ملگرو پي ٽول
ماسپينين د سږي په لټولو کې
ټبر کر ترڅو چې هغوی ستري
شول. بالاخره، قاهر وويل،
”بس يو ځای کېدای شي
چېرته چې سږي به وي. که
مونږ پي هلته پيدا نه کړو، زه
به لټول پرېږدم. راځئ چې
سیند ته لار شو.“

کله چې سږي هلکان ولیدل چې
د هغه پر لور روان دي، هغه
وډار شو. هغه له سیند نه د
اوږده هڅه وکړه خو هغه له
اوبو څخه ډارېدو. نږدې و چې
هغه سیند ته ودانگي، چې د
قاهر غږ یې تر غوږو شو، ”مه
کوه، ټوپ و نه کړې!“

سپي راوگرځېد، سترگې يې په
قاهر ولگېدې او په منډه يې
ځآن ورته ورسولو. قاهر له
سپي غيره تاوه کړه او سپي د
قاهر مخ په خټلو شو. ”زما
ملگريه! ما فکر کاوه چې ته د
تل لپاره ولاړې!“ قاهر په ژړا
کې وويل.

بېرته په لوبغالي کې، قاهر خپلو ملگرو ته یو څو نصیحتونه وکړل. ”مخکې له دې چې تاسې پرېکړې وکړئ، په دې اړه فکر وکړئ چې په پایله کې یې څه پېښېدای شي؟ احتیاط وکړئ چې چاته ضرر و نه رسوئ.“ د هغه ملگرو د هغه خبرو په هلکه فکر وکړ او وپي ويل، ”مونږ پېښمانه یو. سپی به زمونږ ملگری هم وي.“

لارښودونکې پوښتنې

1. آیا تاسې یا ستاسې د کورنۍ یو غړی یو اهلي حیوان لرئ؟ که نه، آیا تاسې غواړئ چې یو اهلي حیوان ولرئ؟ ولې؟
2. آیا تاسې کله یو کوڅه ډب حیوان، یوه بې کوره پیشو یا سپی په کوڅه کې موندلی دی؟ کله چې تاسې دا ولید، څه مو وکړل؟
3. له ژوو سره تاوتریخوالی څه ته وایي؟ آیا تاسې کله څوک لیدلی دی چې له یوه حیوان سره ناوړه چلند کوي؟
4. کله چې تاسې یو ملگری وگورئ چې ژاري، تاسې څه کوئ؟
5. د یو وضعیت په اړه فکر وکړئ چې پکې تاسې یو چا ته، چې تاسې یې پېژنئ، نامناسبې خبرې کړي یا مو ورسره نامناسب چلند کړی؟ څه وشول، او تاسې د بخښنې غوښتلو لپاره څه وکړل؟